

IN MEMORIAM

BARABÁS ILONA HALÁLA. Március 12-én meghalt Budapesten öv. pesti Szegedy-Maszácz Hugóné, márkusfalvi Barabás Ilona festőművésznőnyolcvanöt éves korában. Leánya és tanítványa volt Barabás Miklósnak a atyja nyomdokain haladva kizárólag arcképfestéssel foglalkozott, abban a stílusban, amelyet atyja műtermében sajátított el. Budapesten született 1844. július 14-én s már gyermekkorában sokat rajzolt. 1866-ban felesége lett Maszácz Hugónak, aki maga is festő-dilettáns volt. Arcképeinek száma jelentékeny. Így a honvédelmi minisztérium számára megfestette József főherceg, Deák Ferenc, Orczy Béla báró, Szende Béla, Róday Gedeon gróf, Andrássy Gyula gróf, Lónyay Ménély gróf, Szilágyi József képmását; a budai pedagógium számára I. Ferenc József és Trefort Ágoston arcképet; a zombori megyeháza számára négy főispánt; a kereskedelmi minisztérium számára Lukács és Dániel minisztereket, a művész-élet tagjai közül Felekynét, Prielle Kornéliát, Szerdahelyi Kálmánt, nagyszámú magán-arcképet, egyebek közt egész családokat. Munkálkodásának második felében az akvarell-képmást is művelte. Március 14-én helyezték örök nyugalomra a Kerepesi-úti temetőben.

TÓTH ANDRÁS, a régi magyar szobrászgárdának egykor emlegetett tagja, március 14-én meghalt Debrecenben. Az öreg művész régóta pihentette már a mintázófat. Sokáig egyetlen szobrásza volt Debrecennek, ahol iskolának végezte után letelepedett s ahonnan csak nagyritkán adott magáról életjelet a budapesti Múcsarnokban. Szobrászata alig is függött össze java szobrászainkéval, a nálánál ifjabb nemzedék gyorsan s magasan tálszárnyalta úgy tehetségben, mint mintázó-készségben, nem is tartott tehát velük kapcsolatot. Szinte feltűnést kellett, amikor olykor mégis megjelent közülük valamely művével (pl. a kolozsvári Mátyás-szobor pályázatán, vagy 1894-ben a Múcsarnokban egy gipsz-mellszoborral). Bronzszobrász volt és főképp emlékszobrokat s emlékszerű képmásokat mintázott. Egyetlen genejréről tudunk, egy „Pányvát vető csikós”-ról.

Tóth András az aradmegyei Pusztá-Simándon született. 1858 szeptember 8-án. Iskolába Aradon járt, művészeti tanulmányait Budapesten végezte az Iparművészeti Iskolában, ott ösztöndíjat is kapott, később Strobl Alajos műhelyében is dolgozott. Nagyobb munkái: Szilágyi István emlékszobra (mellszobor magas talapzaton) Máramarosszigeten (1899); Hon-

védoszobor Selmecbányán (1899); Kossuth Lajos szobra Nagykovács (1900); ugyan-csak Kossuth szobra Nagyszalontán (1901), ennek másolata az északamerikai Clevelandban (1902); Darányi János dr. szobra Aradon (1901); Szabadságszobor Debrecenben (1902, utóbb beolvasztották); Kazinczy Lajos vértanu. Széchalmon (1910); Bocskai István, Kis-márján (1912).

Nagy veszteség érte a művészettörténeti irodalmat. Bolognában meghalt dr. gróf Malaguzzi-Valeri Ferenc, a bolognai Állami Képtár igazgatója, a művészetnek lelkes barátja és a tudományok rendkívüli felkészültségű művelője. Előkelő észak-olasz családból származott, de életének javarészt Emiliában töltötte. A bolognai, ferrarai, forlil műzeumok gazdagítója, példás árendésze az ő működésének köszönhető. 1892—1928-ig minden évben új és értékes tanulmányokat bocsát közre, amelyek egyesítik magukban az alapos tudást a csalhatatlan biztonságú látás ritka képességével. Irodalmi működését renaissance studiumokkal kezdte. Különösen Észak- és Közép-Itália e korabeli művészete és kultúrája foglalkoztatta (La corte di Lodovico il Moro), de széles látókörű, elfogulatlan szelleme a barokk-művészetet is kedvelte. Meg is kezdte hosszú és alapos részlettanulmányok után a bolognai barokkfestészet feldolgozását, de nagyfontosságú művének megjelenését már nem érthette meg. Megfestette munkával, lázas sietséggel dolgozott a bolognai Állami Képtár új katalógusának elkészítésén, de már ez is csak posthumus művéként jelenhetik meg. Elmúlását fájjalja az olasz és az egész európai tudományos világgal egyült a művészettörténettel foglalkozó fiatal generáció is, amelynek szárnypróbálgatásait jóindulatú kritikával kísérte. A magyar művészettörténeti irodalom, amelynek Malaguzzi-Valeri igaz barátja volt és amelynek művelői írását szívesen látta folyóiratában, a „Cronache d'Arte”-ban, megilletődéssel küldte ki strádra a hálás kegyelet virágait. Dr. Wolf Rózsi.

KECSKEMÉT TH. VÁROS tanácsa Katona József síremlékének tervére pályázatot hirdet 1929. június 3-1 lejárattal. A síremlék költsége 25.000 pengő lehet, mely összeg keretelig a síremlék anyaga és méretei teljesen szabadon választhatók. Részletes feltételeket és mindenemű felvilágosítást Kecskemét város köz-művelődési ügyosztálya ad.